[1963] 2 ఎస్. సి. ఆర్. 574
1962 ఏప్రిల్, 30.

షాలిగ్రామ్
v.
దులత్ రామ్

(జె. ఎల్. కపూర్, ఎ. కె. సర్కార్, కె. సి. దాస్ గుప్తా,
ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ మరియు

జె.ఆర్. ముధోల్కర్, జె.జె.)

విదేశీ డిక్రీ-ఉరిశిక్ష-తీర్పు-రుణగ్రహీత తనపై అమలు చేయగలిగితే కోర్టు పరిధికి లొంగిపోవడం-డిక్రీ.

బొంబాయి హైకోర్టు పూర్వపు హైదరాబాద్ రాష్ట్రానికి చెందిన ముగ్గురు నిందితులపై డిక్రీ జారీ చేసింది. అది ఆమోదం పొందడానికి ముందు అప్పీలుదారుడు రక్షణ కోసం సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు, అది షరతులతో మంజూరు చేయబడింది మరియు అతని విఫలమైనప్పుడు ఒక ఎక్స్-పార్టే డిక్రీ జారీ చేయబడింది. పిటిషనర్ ఎలాంటి లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలం దాఖలు చేయలేదు. బదిలీపై, ప్రతివాది భిర్ జిల్లా జడ్జి కోర్టులో ఉరిశిక్షను అమలు చేశాడు, దీనికి పిటిషనర్ అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశాడు, డిక్రీ విదేశీ డిక్రీ అని, దీనిని భిర్ కోర్టులో అమలు చేయలేమని, దీనిని కొట్టివేయడంతో, అప్పీలును హైకోర్టుకు తీసుకెళ్లారు మరియు అప్పీలుదారు బాంబే హైకోర్టు పరిధికి సమర్పించారనే కారణంతో హైకోర్టు అప్పీలును కొట్టివేసింది.

ఒక విదేశీ కోర్టు ప్రక్రియకు విధేయతతో హాజరై, కోర్టు అధికార పరిధిని సవాలు చేయకుండా దావాను సమర్థించడానికి సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్న వ్యక్తి స్వచ్ఛందంగా అటువంటి కోర్టు అధికార పరిధికి లొంగిపోయినట్లు భావించాలని, అందువల్ల ఈ డిక్రీ అటువంటి సమర్పణ లేకుండా విదేశీ డిక్రీకి ఎటువంటి లోపం లేదని పేర్కొంది.

షైలే అథమ్ సాహిహ్ వర్సెస్ దవీద్ సాహిబ్, (1909) ఐ. ఎల్.ఆర్. 32 మే. 469, ప్రస్తావించబడింది.

బదిలీ ఉత్తర్వులు జారీ చేసినప్పుడు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ హైదరాబాద్ రాష్ట్రానికి వర్తిస్తుంది కాబట్టి, డిక్రీని అక్కడ అమలు చేయవచ్చని పేర్కొంది.

సివిల్ అప్పిలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ ఎన్ 0. 1961 లో 225.

1958 అక్టోబర్ 24 న బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై అప్పీల్. , ఎల్.పి.ఎ. నెంబరు 50 ఆఫ్ 1958.

పిటిషనర్ కోసం గణపత్ రాయ్..

ఎంఎస్ కే 8 ఏఎస్త్రి, ఎంఎస్ నరసింహన్ లు ప్రతివాదులుగా నిలిచారు.

1962. ఏప్రిల్ 30. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

కపూర్, జె.- ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(1) (సి) కింద హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా చేసిన అప్పీలు. బొంబాయి హైకోర్టు. అప్పీలుదారుడు తీర్పు రుణగ్రహీత మరియు డిక్రీ హోల్డర్ ప్రతివాది.

1930 నాటి బాంబే హైకోర్టు 1930 నాటి సంక్షిప్త దావా నంబరు 3437 లో పూర్వపు హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలోని పర్భానీ జిల్లాకు చెందిన ముగ్గురు నిందితులపై 1931 ఆగస్టు 26 న డిక్రీని జారీ చేసింది. డిక్రీ ఆమోదం పొందడానికి ముందు పిటిషనర్ డిఫెన్స్ కోసం సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు మరియు నాలుగు వారాల్లో రూ.5,000/-

డిపాజిట్ చేస్తే షరతులతో సెలవు మంజూరు చేయబడింది. అలా చేయకపోవడంతో ఖర్చులు, భవిష్యత్తు వడ్డీతో కలిపి ఏడాదికి రూ.52,032-7-0 చెల్లించి మంజూరు చేశారు. పిటిషనర్ ఎలాంటి లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలం దాఖలు చేయలేదు. ఉరిశిక్ష అమలు కోసం హైదరాబాద్ స్టేట్స్ లోని భీర్ జిల్లా జడ్జికి డిక్రీని బదిలీ చేశారు. ప్రతివాది 1954 జూన్ 18 న భిర్ జిల్లా న్యాయమూర్తి కోర్టులో ఉరిశిక్షను చేపట్టాడు, దీనికి పిటిషనర్ అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశాడు, అతను విదేశీ కోర్టు అయిన బాంబే హైకోర్టు అధికార పరిధికి సమర్పించలేదని, అందువల్ల ఈ డిక్రీ విదేశీ డిక్రీ అని, భిర్ కోర్టులో అమలు చేయలేమని పేర్కొన్నారు. ఈ అభ్యంతరాన్ని తోసిపుచ్చారు. ఆ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలును హైకోర్టుకు తీసుకెళ్లారు మరియు అప్పీలుదారు 1958 జూలై 29 న బాంబే హైకోర్టు పరిధికి సమర్పించారని, అందువల్ల అప్పీలును కొట్టివేస్తూ, అమలు కోర్టు ఉత్తర్వులను సమర్థించారని ఆ న్యాయస్థానం పేర్కొంది. ఆ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా లెటర్స్ పేటెంట్ అప్పీలును 1958 అక్టోబరు 24 న కొట్టివేశారు. ఆ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగానే అప్పీలును ఆర్టికల్ 133(ఎల్)(సి) కింద హైకోర్టుకు తీసుకొచ్చారు.

ఒక విదేశీ న్యాయస్థానం యొక్క ప్రాసెల్!8 కు విధేయతతో హాజరై, చట్టప్రకారం బలవంతం చేయనప్పుడు కోర్టు యొక్క అధికార పరిధిని వ్యతిరేకించకుండా దావాను సమర్థించడానికి సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్న వ్యక్తి స్వచ్ఛందంగా 1 వ కోర్టు షేక్ అథమ్ సాహిబ్ వర్సెస్ దవీద్ సాహిబ్ (1) యొక్క అధికార పరిధికి లొంగిపోయినట్లు భావించాలి(1) అందువల్ల ఈ డిక్రీ ఒక విదేశీ మాజీ పార్టే యొక్క లోపాలతో బాధించబడిందని చెప్పలేము. అటువంటి లొంగుబాటు లేని డిక్రీ దెబ్బతింటుంది. ఇండియన్ కోడ్ ఆఫ్ సివిల్ ప్రొసీజర్ హైదరాబాద్ సంస్థానంలోని పూర్వ భూభాగాలతో సహా భారతదేశం మొత్తానికి వర్తించే సమయంలో బదిలీ ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడ్డాయి. అందువల్ల బదిలీ ఉత్తర్వు చెల్లుబాటు అవుతుంది మరియు ప్రభావవంతంగా ఉంటుంది మరియు అందువల్ల డిక్రీని అమలు చేయవచ్చు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం, అప్పీలు అర్హత లేనిది మరియు అందువల్ల ఖర్చులతో తోసిపుచ్చబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.

(1) (1909) జె.ఎల్.ఆర్. 32 మ. 469